

KARMEL HEILIG BLUT
DACHAU

Karmel Najświętszej Krwi w Dachau

„Dzień i noc rozważać Prawo Pańskie i czuwać na modlitwie” – oto kwintesencja pierwotnej reguły karmelitów. Jako zakon kontemplacyjny Karmel upatruje swoje zasadnicze zadanie w modlitwie. Życie modlitwy natomiast oznacza trwanie przed Bogiem w ciszy, w postawie słuchania i wrastania w przyjaźń z Nim. Jednocześnie wymaga ono otwartości na Boga i ludzi, na ich problemy i zmartwienia.

W modlitwie wstawienniczej karmelitanki zanoszą Bogu potrzeby dzisiejszego kościoła i świata. Poprzez ich modlitewną posługę biorą udział w troskach i cierpieniach naszego czasu.

Życie klasztorne karmelitanek naznaczone jest atmosferą ciszy i milczenia. Do stałych i istotnych elementów dnia należą: Eucharystia, dwie godziny medytacji, wspólnie sprawowana Liturgia Godzin, praca w warsztatach, klasztorze i ogrodzie jako źródło utrzymania oraz przeżywana wspólnie rekreacji i wytchnienia.

Karmel pw. Najświętszej Krwi w Dachau został założony w 1964 roku obok byłego obozu koncentracyjnego. Matka Maria Teresa od Ukrzyżowanej Miłości, założycielka klasztoru, pragnęła przemienić owo siedlisko grozy, czyniąc je miejscem ofiary i modlitwy. Stawiając tym samym właśnie tutaj żywy znak nadziei.

Najważniejsze zadanie Karmelu – trwanie przed Bogiem w modlitwie wstawienniczej – staje się na tym miejscu szczególną służbą na rzecz pojednania w Chrystusie oraz współdzwiganiem dawnego i obecnego cierpienia. Wymaga to otwarcia na różnorakie potrzeby, które ludzie powierzają naszym modlitwom, jak również gotowości do czynnego włączenia innych w naszą liturgię i dzielenia się z nimi naszym doświadczeniem modlitwy i wiary.

„Moim zdaniem modlitwa wewnętrzna nie jest niczym innym, jak przebywaniem z Przyjacielem, z którym chętnie i często przebywamy sam na sam, by z Nim rozmawiać, gdyż jesteśmy pewni, że On nas kocha.” (Teresa z Avila)

KLASZTOR KARMELITANEK PW. NAJŚWIĘTSZEJ KRWI W DACHAU został zbudowany jako miejsce modlitwy, zastanowienia i skupienia. Ma on całkowity związek z byłym, pierwszym obozem koncentracyjnym w Niemczech. Jego podstawowa forma architektoniczna posiada kształt krzyża, którego oś stanowi ulica obozu. Ramiona krzyża tworzą cele siostr, głowę krużganek, korpus Chrystusa kaplica i chór, a Jego serce ołtarz wraz z tabernakulum. Cele skupiają się wokół ołtarza jak trzoda wokół swojego pasterza. Całość rośnie w jedną konkretną postać. Karmel w Dachau jest we wszystkim tak prosty jak habit karmelitanki. Cała budowla pragnie poprzez swoją koncepcję wyrazić pragnienie ciszy, w którą przenika wieczność. (Profesor Josef Widemann, architekt)

Umieszczona w kaplicy figura matki Bożej pochodzi z obozu koncentracyjnego w Dachau, z baraku księży.

W krypcie obok ołtarza spoczywa budowniczy tego klasztoru, biskup pomocniczy Monachium, Johannes Neuhäusler (1888-1973), który sam był więźniem tego obozu w latach 1941-1945.